

Jeg vil bare også her anholde den måde, hr. Bjarne Laustsen taler om det her problem på, nemlig svarende til hr. Carsten Hansens. Nu siger hr. Bjarne Laustsen, at nu har regeringen sol-det pengene op. Hvad er det for en måde at tale om det problem, at vi prøver at skaffe danskerne så skånsomt igennem krisen som overhovedet muligt, at bruge udtryk som, at vi har sol-det pengene op, at vi smider pengene væk.

Vi er gået målrettet til de ting, der kan sikre, at beskæftigelsen er så høj som mulig, og vi kan afbøde, at ledigheden bliver alt for stor. Som jeg sagde før, at det, som vi har lavet af finanspoli-tiske lempelser plus den lave rente, vi har, sikrer, at mindst 70.000 danskere ikke er kommet ud i arbejdsløshed, som de ellers ville være. Det kan man da ikke bare kalde, at nu solder vi pengene op. Vi har hjulpet de mennesker.

Kl. 19:05

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Selv om der ikke er en rød lampe, der lyser, så er der kun 1 minuts taletid. Så er det hr. Bjar-ne Laustsen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 19:05

Bjarne Laustsen (S):

Man kan bruge meget tid som finansminister på at bortforklare, at man er i en meget vanskelig situation. Det, der er interessant i forbindelse med de 150.000, som regeringen selv regner med at der vil være af ledige, når vi når 2010, er, hvad for nogle særlige initiativer man tager for dem. Er der bedre uddannelsesmuligheder? Er der hurtigere aktivering? Er der flere offentlige investeringer, som de kan få gavn af? Eller er der nye produkter, som de kan lave – det kunne være alternativ energi osv.? Er der nogle målrettede ting? Det spørger folk efter: Hvad skal vi lave?

Hvad skal de fabrikker, der bukker under nu – et skibsværft, en motorfabrik osv. – lave i fremtiden? Det spørger folk om, og det er da rimeligt at adressere det til landets finansminister, der står og fremlægger en finanslov. Jeg skal gerne være med til at finansiere et underskud, men det skulle jo gerne pege frem i retning af, at vi får færre ledige, og at vi får flere penge i kassen. Og det får man ikke ved bare at se på, at ledigheden stiger.

Der må være en overordnet smertetærskel for, hvornår der virkelig skal sættes ind for at reducere ledigheden. Er man tilfreds med, at der er 150.000 ledige i fremtiden, eller er der et tal for det? Men jeg synes først og fremmest, det er inter-essant at få at vide, om man vil tage nogle

særlige initiativer for at hjælpe dem, der er røget ud i arbejdsløshed.

Kl. 19:06

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Det ene minuts taletid gælder også hr. Bjar-ne Laustsen. Så er det finansministeren.

Kl. 19:06

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er rigtigt, at prognoserne peger på stigende ledighed. Det er jo også derfor, at vi f.eks. forle-den dag fremlagde et initiativ, som vi skal drøfte og vedtage her i Folketinget, om, at unge men-nesker efter 1 uge skal have et tilbud om uddan-nelse, om job osv. Det er jo nogle af de initiativer, vi kan tage.

Det, der bekymrer mig som gammel beskæfti-gelsesminister, er, hvis folk havner i langtidsle-dighed; det skal vi forhindre. Det er jo der, ho-vedbestræbelsen skal gå ind, for det er der, hvor vi alle sammen ved, at det er sværest at løse pro-blemerne, fordi der er den der benhårde regel på arbejdsmarkedet herhjemme: at jo længere tid du har været væk fra et arbejde, jo sværere er det at komme tilbage til et arbejde. Og det er jo der, vi skal sætte ind.

Glædeligvis er det jo sådan, at der er en om-sætning på arbejdsmarkedet. Vismændenes ana-lyser siden 1995 har jo vist, at der oprettes og nedlægges et par hundrede tusind job om året i Danmark, og at der er 600.000-700.000 menne-sker, der skifter arbejde hvert år. Så der er jo hel-digvis en omsætning på det danske fleksible ar-bejdsmarked. Men den store bekymring er selv-følgelig dem, der havner i langtidsledighed.

Kl. 19:07

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Og så er det fru Margrethe Vestager.

Kl. 19:08

Margrethe Vestager (RV):

Noget at det, som den regering, som finansmi-nisteren er minister i, jo har slået sig op på, er så-dan den pædagogiske indsats, og jeg oplever egentlig, at det er en lidt ukendt side af finans-ministeren, vi ser her, nemlig sådan en rund-kredspædagog: Hvad ville I andre gøre? Hvor-dan synes I det går? Jeres forslag er ikke som mi-ne. Det synes jeg er lidt ærgerligt, for det, vi dis-kuterer i dag, er jo regeringens finanslovsforslag.

Jeg synes faktisk ikke, det går for godt for mi-nisteren, for på spørgsmålet om, hvordan vi kan læse det her ind i en langsigtet, ansvarlig økono-misk politik, slår ministeren fra sig og siger: I har heller ikke nogen. Der er jo bare det ved det, at hvad angår de initiativer, som finansministe-